

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 18

Isus înaintea lui Pilat

34 Isus i-a răspuns : „De la tine însuși zici lucrul acesta sau îți l-au spus alții despre Mine ?”

35 Pilat a răspuns : „Eu sunt iudeu ?

Neamul Tău și preoții cei mai de seamă Te-au dat în mâna mea : ce ai făcut ?”

36 „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta”, a răspuns Isus.

„Dacă ar fi Împărăția Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mâinile iudeilor ; dar acum, Împărăția Mea nu este de aici.”

37 „Atunci un Împărat tot ești !”, I-a zis Pilat. „Da”, a răspuns Isus. „Eu sunt Împărat.

Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.”

Isus și Baraba

38 Pilat I-a zis : „Ce este adevărul?” După ce a spus aceste vorbe, a ieșit iarăși afară la iudei și le-a zis :

„Eu nu găesc nicio vină în El.

39 Dar, fiindcă voi aveți obicei să vă slobod pe cineva de Paști, vreți să vă slobod pe „Împăratul iudeilor”?”

40 Atunci toți au strigat din nou :

„Nu pe El, ci pe Baraba!” Și Baraba era un tâlhar.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

CAPITOLUL 19

Isus este dat în mâinile Iudeilor

1 Atunci Pilat a luat pe Isus și a pus să-L bată.
2 Ostașii au împletit o cumună de spini, I-au pus-o pe cap și L-au îmbrăcat cu o haină de purpură.

3 Apoi, s-au apropiat de El și ziceau : „Plecăciune, Împăratul iudeilor !” Și-I dădeau palme.

4 Pilat a ieșit iarăși afară și a zis iudeilor : „Iată că vi-L aduc afară, ca să știți că nu găesc nicio vină în El.”

5 Isus a ieșit deci afară, purtând cumuna de spini și haina de purpură. „Iată Omul !”, le-a zis Pilat.

6 Când L-au zărit preoții cei mai de seamă și aprozii, au început să strige : „Răstignește-L ! Răstignește-L !” „Luați-L voi și răstigniți-L”, le-a zis Pilat, „căci eu nu găesc nicio vină în El.” 7 Iudeii i-au răspuns : „Noi avem o Lege, și după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu.”

8 Când a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost și mai mare frică.

9 A intrat iarăși în odaia de judecată și a zis lui Isus : „De unde ești Tu ?” Dar Isus nu i-a dat niciun răspuns.

10 Pilat I-a zis : „Mie nu-mi vorbești ? Nu știi că am putere să Te răstignesc și am putere să-Ți dau drumul ?”

11 „N-ai avea nicio putere asupra Mea”, i-a răspuns Isus, „dacă nu ți-ar fi fost dată de sus ...

[Continuarea în nr. viitor]

Nr. 220 / Duminică 20 Mai 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Am luptat cu singur pentru tine
- Pretorul nu se ocupă de lucruri mărunte
- Proverbe despre înțelepciune
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Minte bolnavă - trup bolnav
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT / JOI 24 MAI 2018

„Mai mult face puținul celui neprihănit decât belșugul multor răi”.

PSALMUL 37 : 16

Editorial. Atât de prietenos este Domnul !

Un ofițer povestește din timpul războiului din Africa de sud-vest: „În septembrie 1904 m-am îmbolnăvit de tifos. Aveam 39 de grade febră când în 19 septembrie am început drumul spre vest cu un transport de bolnavi.

La carul nostru erau înhâmați catări. Eram cinci bolnavi ; în afară de mine : un locotenent veterinar, un subofițer și doi soldați. Aveam de străbătut o regiune lipsită de apă, lungă de 80 de kilometri, între Otjimanamgombe și Kalkfontein.

În 21 septembrie ne aflam în mijlocul acestui pustiu fără apă. Catării au refuzat să mai tragă carul ; erau complet epuizați. De aceea m-am hotărât să trimit animalele înainte, fără car, ca să poată aduce ajutor de la următorul punct de apă. Astfel am rămas în urmă noi, bolnavii, într-o stare de absolută epuizare.

Ajutorul putea veni în cel mai bun caz după 24 de ore. Zăceam la 40 de grade Celsius, la umbra foii de cort întinse. Soarele ardea nemilos în jos. Toți aveam febră, senzația de sete era mare. Mai aveam doi litri de apă. Cu o cantitate așa de mică de apă, nici nu ne puteam gândi la prepararea de mâncare. Eu însumi eram așa de slăbit, încât nu puteam să merg mai departe de 20 - 30 de pași, apoi cădeam.

În mod firesc, în această situație trebuia să punem la socoteală moartea prin însetare. Cu toate acestea eu eram într-o stare de spirit încrezătoare, căci știam sigur că Dumnezeu va răspunde rugăciunii de credință. Așa că m-am rugat Domnului cu toată încrederea pentru ploaie. După aceea am adormit.

Când m-am trezit după un somn scurt, am avut în inima mea un sentiment de nedescris de bucurie și încredere, cu toate că cerul nu prezenta nici un nor - știam că va ploua ! La ora patru și jumătate după-amiază s-a iscat un vânt puternic, care mâna în sus nori de ploaie din toate părțile.

A început o ploaie grea, de durată, care a ținut o oră - eram salvați ! I-am mulțumit Domnului pentru această minunată ascultare”.

În Biblie este scris : „Ilie era un om cu aceleași slăbiciuni ca și noi și s-a rugat cu săruință să nu plouă și n-a plouat pe pământ trei ani și șase luni. Apoi s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie și pământul și-a dat rodul”. (Iacov 5 : 17 - 18)

Câte unul care a citit acest cuvânt poate s-a gândit : Așa ceva nu se mai întâmplă astăzi – cu toate acestea rugăciunea de credință mai înduplecă și astăzi mâna atotputernică a lui Dumnezeu, căci **Dumnezeu este credincios !** Dar de lucrul acesta nu are parte cel care se îndoiește, ci cel care crede.

În aceeași Epistolă a lui Iacov este scris un cuvânt extrem de important : „*Dar s-o ceară cu credință, fără să se îndoiască; pentru că cine se îndoiește seamănă cu valul mării, tulburat și aruncat de vânt încoace și încolo.*”

Un astfel de om să nu se aștepte să primească ceva de la Domnul, căci este un om nehotărât și nestatornic în toate căile sale.” (Iacov 1 : 6 - 8)

Acest ofițer a trăit adevărul făgăduinței dumnezeiești : „**Cheamă-Mă în ziua necazului și Eu te voi scăpa, iar tu Mă vei preamări**””. (Psalmul 50 : 15).

Dar pe atunci el încă nu înțelesese deosebirea între un copil al lumii, care în necazul lui striga la Dumnezeu după ajutor, și un copil al lui Dumnezeu, care vorbește cu Dumnezeu ca și cu Tatăl lui, cu încredere de copil.

Ofițerul care a avut parte de acest răspuns uimitor al lui Dumnezeu la rugăciunea lui, încă nu știa pe atunci ce înseamnă să fii mântuit. Abia șase ani mai târziu, când I-a dat lui Isus inima lui, a găsit pace cu Dumnezeu și înfierea lui Dumnezeu.

Noi toți suntem chemați să ne găsim adăpost din povara vinei la minunatul Mântuitor și Salvator, Isus, care a luat asupra capului Său blestemul nostru, ca noi să găsim în El iertare, pace, înfierea lui Dumnezeu.

O creștină tânără a fost întrebată ce experiențe a făcut în primul an, de când devenise proprietatea lui Isus. „Experiențe prețioase”, a răspuns ea.

„Îmi pare rău că nu L-am cunoscut pe Domnul mai devreme. Chiar astăzi am aflat că Mântuitorul credincios îmi poartă de grijă.

Postul meu a fost de curând anulat. Am îngenuncheat și am spus Domnului: „*Tu știi că trebuie să-mi întrețin mama bătrână și frații și surorile mai mici ; Te rog, scumpule Mântuitor, dă-mi un post nou !*” Apoi am fost foarte liniștită și m-am gândit : Mă va ajuta.

Înainte de convertirea mea am scris permanent o mulțime de oferte pentru a primi un post nou ; acum I-am spus numai Domnului Isus.

Și ascultați-mă numai : astăzi a venit la noi în birou un domn și m-a întrebat dacă nu vreau să vin la firma lui; îmi va da imediat 20 de mărci salariu lunar mai mult decât am primit până acum. Vedeți, **atât de prietenos este Domnul !**” Dar El este și un foc mistuitor.

Din partea cuiva de încredere a fost relatat următorul fapt : „Într-un sătuc se adunau seara câțiva oameni convertiți, în general muncitori, pentru Cuvântul lui Dumnezeu și pentru rugăciune. Aceasta a iscat o mare furtună în localitate.

Cei în cauză, în casele cărora se adunau, au fost înștiințați că le va fi reziliat contractul pentru locuință, în caz că ar fi permis în continuare străngerile la ei. Atunci sărmanii și-au construit o colibă simplă afară, pe un loc viran de teren comunal, ca sală de adunare.

Dar potrivnicii au hotărât să distrugă coliba ; țăranul cel mai puternic din sat a preluat sarcina să execute lucrarea de distrugere și cu caii lui să transporte de acolo pietrele și grinzile construcției distruse.

Credincioșii au auzit și și-au căutat adăpost la Dumnezeu. El i-a ascultat. Câteva ore înainte ca distrugerea să fie înfăptuită, o viespe l-a înțepat pe om în buză ; ea s-a umflat îngrozitor, iar noaptea el a fost deja cadavru. De atunci înainte nu s-a mai atins nimeni de credincioși” ...

[Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV -1909-1910]

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

274. Recunoștința. Altă pildă

„*Împăratul Ioas nu și-a adus aminte de bunăvoința pe care o avusese față de el Iehoiada, tatăl lui Zaharia, și a omorât pe fiul lui. Zaharia a zis când a murit : „Domnul să vadă și să judece !”* II CRONICI 24 : 22

Un soldat roman, reîntorcându-se odată acasă, fu chemat la judecată din cauza unor lucruri.

El îndrăzni a se adresa împăratului Augustus, rugându-l să-l scape de vina ce i se atribuia. Acesta însă îi dădu pe unul din suita sa, și-l trimise la judecător.

La aceasta îi răspunse soldatul : „Când în decursul războiului erai în pericol la Actium, nu am căutat un locșior, ci am luptat eu singur în persoană pentru tine și am primit răni multe și mari”.

Aceste cuvinte l-au rușinat pe împărat, și ca să nu apară nerecunoscător, conduse singur procesul soldatului și astfel fu eliberat.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **De minimis non curat praetor** (lat. „Pretorul nu se ocupă de lucruri mărunte”). Pretorul era în Roma antică magistratul care împărțea dreptatea.

Și adagiul acesta latin (la început juridic) era și un sfat ca oamenii să nu vină cu fleacuri în fața justiției. În zilele noastre el este folosit de către cineva care nu vrea să judece pricini și certuri mărunte. Dar adagiul a mai căpătat cu timpul o semnificație în plus, și anume că un om ajuns la un post de seamă sau la o situație socială deosebită (considerând că pretorul era a doua funcție înaltă în stat la Roma), nu trebuie să se ocupe de bagatele.

În Vechiul Testament, proorocul Samuel a spus : „*Nu vă abateți de la El [Dumnezeu]; altfel, ați merge după lucruri de nimic, care n-aduc nici folos, nici izbăvire, pentru că sunt lucruri de nimic*”. I SAMUEL 12 : 21

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 9. Minte bolnavă - trup bolnav

Helen Seibert în vârstă de șase ani, șezând în poalele mamei sale, mă privea asemenea unui iepure speriat. La privirea mea întrebătoare, mama îmi spuse : „Doctore, de șase săptămâni Helen vomită într-una. Aproape tot dă afară din ce i se dă. A început să vomite a doua zi după Ziua Muncii (în SUA este prima luni din septembrie)”. Acela a doua zi era când Helen a început să frecventeze Școala Centrală cu sutele de fețe noi și străine. Această experiență era copleșitoare pentru ea din cauză că a trăit undeva departe (Turtle Creek), unde erau puțini copii. Dar de ce vomita ? Frica ei de străini trimitea impulsuri rapide de-alungul nervilor, de la centrul său emotiv, care apoi gătuia ieșirea musculară din stomac. Rezultatul era că cea mai mare parte din hrană nu putea să treacă în intestine și era vărsată înapoi. Micața Helen a pierdut mult din greutate. Am sugerat să rămână acasă o săptămână. Vomitările au încetat ...

[Va continua]

Proverbe armenesti despre înțelepciune

• Vorba țăranului nu-ncape în sac. • Mai bine să cari pietre cu un om înțelept, decât să mănânci pilaf cu un om neghiob. • Înțeleptului – povara, neghiobului - cărca. • Nu te îndepărta de oamenii înțelepți și nici nu te apropia de cei neghiobi. • Agerimea minții e mai iute decât cea a picioarelor. • Orice inimă palpită, dorește, întreabă ; doar înțeleptul poate da răspunsul cuvenit. Ghevond Alișan • Filozofia înțeleptului este a ști și spulbera, în sufletul său, cele mai mari nenorociri ale vieții. Melkon Kepapcian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”